

DE NAAMGEVING VAN DE ERASMUS UNIVERSITEIT ROTTERDAM

DOOR MR. F.J. BREVET

IN het Rotterdams Jaarboekje 1981 staat een artikel waarin mevrouw mr. J. Zeelenberg een post mortem schrijft over mr. G.E. van Walsum, burgemeester van Rotterdam. Zij bespreekt daarin een van de werkzaamheden van deze burgemeester: het totstandbrengen van de universiteit. In de noot wordt vermeld dat ondanks alle onderzoekingen er niet te voorschijn is gekomen wie het epitheton Erasmus daarbij verzonnen heeft. Het is duidelijk waarom dit niet is gelukt, eenvoudig omdat die persoon niet bestaat.

Van veel meer belang is het echter te weten hoe men zo'n zaak voor elkaar krijgt. Een lange inleiding is daartoe noodzakelijk. Dergelijke ideeën worden rijp in een kring. Een zodanige kring, die in staat is zo'n bijnaam te bedenken bestond inderdaad op Kralingen. Een achttal oud-gymnasiasten van diverse gymnasia, zoals Den Haag, Leeuwarden, Schiedam, Doetinchem, Nijmegen en dergelijke kwam sedert de oorlog eens in de veertien dagen bij elkaar om klassieken te lezen. Zij waren geen vaklieden, doch bekleedden functies in het Rotterdamse bedrijfsleven. De gedachte ontstond in het jaar dat Erasmus in het midden van de belangstelling stond, omdat hij 500 jaar tevoren te Rotterdam zou zijn geboren.

Toen de totstandkoming van de universiteit in Rotterdam in zicht kwam heeft de kring, aangevuld met een dozijn belangstellenden, werkzaam of werkzaam geweest in Rotterdam, zich geroepen gevoeld zich te wenden tot de regering. Ook was de instemming nodig van de toenmalige burgemeester W. Thomassen, tevens curator. Het geluk daarbij was, dat op een avondwedstrijd in stadion Feijenoord waar belangrijke gasten tegenwoordig waren, zoals de toenmalige minister zonder portefeuille belast met de aangelegenheden betreffende het wetenschapsbeleid en het wetenschappelijk onderwijs, jhr. mr. M.L. de Brauw en burgemeester Thomassen, ook aanwezig was een lid van de kring, die commissaris was van de N.V. Stadion Feijenoord. Deze laatste slaagde erin om in halftime de beide gezaghebbende heren in de koffiekamer,

staande voor het zilver van de prijzenkast van de voetbalvereniging, te overtuigen van het belang de naam Erasmus toe te voegen aan de universiteit. Daarna was de burgemeester genoeg geladen om toen hij op het juiste moment een vergadering betrad van het Forum, waarin over deze zaak beslist zou worden, het punt te verdedigen. Inmiddels gaf minister De Brauw schriftelijk zijn instemming. Het verzoek had weerklank bij hem gevonden. Van dat ogenblik af was de Erasmus Universiteit geboren. Vantevoren was natuurlijk nagegaan of niet al ergens ter wereld een Erasmus Universiteit bestond.